

Naša mala tvornica priča NIN 2018

Naša mala tvornica priča je inovativna praksa nastala u želji da se ublaži negativan utjecaj savremene tehnologije na djecu predškolskog uzrasta.

Pedagoška uvjerenja

Kada u svojim rukama imate najveće resurse ove zemlje, djecu, onda morate znati koju odgovornost imate u izgradnji i razvoju zdravog društva. Moj pedagoški rad zasniva se na uvjerenju da ako želiš kvalitetno raditi/živjeti odgajateljski posao, moraš biti jedno veliko dijete koje nikada ne prestaje da: mašta, raste, uči i razvija se. Da biste kao odgajatelj doživjeli profesionalni razvoj, morate prije svega potaknuti pravilan razvoj drugih. Važno je pratiti, posmatrati kako i na koji način se razvija svako dijete, individualno i cjelokupna grupa, koje su potrebe grupe, interesovanja, kreirati ambijent i sredinu za djecu u skladu s tim.

Predškolski period veoma je važan u razvoju djece i njihove ličnosti. Kreirati poticajno i sretno okruženje, ključ je pravilnog razvoja. U radu sa djecom odgajatelji moraju uložiti veliki trud, ali svaki uloženi trud djeca vrate višestruko. Tada vi zajedno s njima jednako rastete. Porastete onda kada savladaju prepreku, kada nauče vezati pertlu, samostalno se obući, iako u životu porastemo, kako reče jedna odgajateljica: „Samo onda kada obujemo visoku potpeticu.“ Ta mala bića povedu vas u svoj svijet i učine da postanete maštoviti, kreativni, inovativni ali opet, samo ako vi to želite.

Kratki opis prakse

Inovativna praksa „Naša mala tvornica priča“ nastala je u želji da se smanji utjecaj savremenog načina života na djecu predškolskog uzrasta, medija koji su im dostupni i koji okupiraju njihovu pažnju, da na trenutke usporimo vrijeme, pođemo na najmaštovitija mjesta i zavolimo knjige.

Metodom posmatranja sam zavirila u virtuelni svijet djece i otkrila kojih igara se najčešće igraju. Kroz priču o Zemlji Telefoniji djecu motivišem da promisle o tome šta im se može desiti ako često koriste telefon ili tablet. Zemlja Telefonija je bila povod da zajedno krenemo u spašavanje svijeta i Neznanka zarobljenog tamo, na način da smo pisali naše priče i doživljaje. Postali smo pisci, pravili smo planove priče, prisjećali se zajedničkih doživljaja, manipulirali raznim didaktičkim materijalima, putovali vremeplovom, napisali naše priče, u konačnici i oslobodili Neznanka.

-Obilježili smo razne datume: Međunarodni dan maternjeg jezika, Međunarodni dan darivanja knjiga, Svjestki dan knjige, izrađivali knjige sa roditeljima, posjetili štampariju, biblioteku, postali redovni članovi biblioteke, sakupljali knjige, poklanjali knjige, vježbali glasove bosanskog jezika. Aktivnost od posebnog značaja je konkurs za roditelje pod nazivom "Naša priča iz vrtića". Pravo prijave imali su roditelji vrtića. Prvo mjesto prema stručnom žiriju zaslužila je priča „Planeta Mobiland“, koja je iskustvo roditelja o izloženosti djeteta savremenoj tehnologiji u ranom uzrastu i njen negativan uticaj na psihofizički razvoj dječaka. Negativan uticaj se odrazio na vid ali i na socijalni razvoj dječaka. Nagrada za prvo mjesto je platnena slikovnica. Kako bi djeca zavoljela čitanje i kako bi stekla naviku za čitanjem, odlazili smo na razna mjesta: u park, prirodu, dvorište, kućicu, redovno smo čitali pred spavanje. Očeva pričaonica potaknula je očeve na aktivnosti unutar vrtića. Oni su nam pokazali da oni znaju lijepo čitati i pričati priče, čime smo mijenjali stereotipe da su samo majke one koje znaju lijepo čitati i pričati priče. Izradili smo velike, male knjige, herbar, knjigu o našoj grupi, pisali zvučne, okrugle, trokutaste, pravougaonaste priče. Za rođendan umjesto igrački djeci poklanjamo knjige i one su postale centar našeg života. Djeca su dobila platnene slikovnice po mjeri predškolskog djeteta.

POLAZIŠTA

-Opisanoj praksi prethodilo je zapažanje nastalo iz posmatranja djece grupe tokom boravka u vrtiću. Savremeni način života ima veliki uticaj na djecu. Činjenica je da djeca toplinu svoga doma napuste veoma rano, kao bebe, obično su zaposleni roditelji prinuđeni da djecu ostave u šest sati u vrtiću. Savremeni način života zaposlenim roditeljima uskraćuje kvalitetno provedeno vrijeme sa djetetom. Djeca rijetko imaju priliku da jutro započnu polahko, uglavnom jutro započinju brzo, ponekad od nana i djedova, žureći da neko od članova porodice ne zakasni. Ovakve situacije, iako se djeca vremenom prividno naviknu na njih, djeluju kao blaži stresori. A nakon boravka u vrtiću, djeca predškolskog uzrasta umjesto šetnje, čitanja slikovnice i sličnih aktivnosti, vrijeme provode uz televizor, tablet i telefon. Utjecaj savremene tehnologije se manifestuje na ponašanja djece u igri sa vršnjacima. Načini na koje dolaze do cilja igrajući igrice na telefonu, reflektuje se kroz ponašanje u interakciji sa vršnjacima. Sve je više djece koja ne prate govorno-jezički razvoj,

motorika je slabija, pažnja, koncentracija je na niskom nivou. Mnogo je djece koja ne uspiju razviti svoj puni potencijal do polaska u školu. Cilj ove prakse je bio umanjiti utjecaj, umiriti vrijeme i otvoriti vrata želji da djeca zavole knjige od najranijeg uzrasta. Čitanje pred spavanje postala je neizostavna aktivnost i ritual svakoga dana. Na ovaj način pomogli smo djeci da se umire i prihvate odmor, poboljšaju svaki aspekt razvoja.

-Da čitanje ima višestruke pozitivne efekte na razvoj djece predškolske djece govore mnoge studije. Čitanjem se izgrađuje osjećaj bliskosti, djeca usvajajući tekst bogate govor, razvijaju percepciju, pažnju, pamćenje i zaključivanje.

-Djeca predškolskog uzrasta ne znaju čitati, s toga je važno odabrati pravu knjigu tj. slikovnicu kako bi čitanje bilo korisno i prihvatljivo. Da bih prevazišla ovu poteškoću osmislila sam i izradila set platnenih didaktičkih slikovnica, primjerenih djeci predškolskog uzrasta, uz koje se djeca samostalno druže sa knjigom. Na ovaj način razvijala sam vještine neophodne djeci predškolskog uzrasta i uživala, a koje su adekvatno inovativno didaktičko sredstvo u predškolskom uzrastu.

CILJ I ŽELJENI ISHODI

Cilj ove prakse bio je smanjiti uticaj savremenog načina života na djecu predškolskog uzrasta, potaknuti djecu da razumiju snagu zajednice, da zajedno maštamo i zavimo knjige, zajedno pišemo najljepše priče, te ponuditi prije svega djeci ali i odgajateljicama novo didaktičko sredstvo. Osmislila sam vlastiti plan rada koji sam integrisala u redovni plan i program.

ŽELJENI ISHODI

- Potaknuti razvoj svijesti o važnosti čitanja na tri nivoa : kod djece, roditelja i zajednice.
- Usvajanje navike i potrebe za čitanjem kod djece starije odgojne grupe;
- Učiniti da vrtić bude mjesto sretnog i poticajnog odrastanja djece u koje će djeca dolaziti motivisana ;
- Integrisati znanja i vještine potrebne djeci u godini pred polazak u školu;
- Utjecati na razvoj pozitivnih osobina ličnosti;
- Razvoj vještina simboličkog izražavanja misli i ideja ;
- Bogatiti rječnik, potaknuti razvoj rečenice, mišljenja, pamćenja, zaključivanja,

DETALJAN OPIS REALIZACIJE

-Sa napretkom tehnologije kao i njenom dostupnošću djeci predškolskog uzrasta, u meni se javlja nemir i osjećaj da nešto moram mijenjati u svome radu. Negativan uticaj tehnologije postaje sve uočljiviji kod djece predškolskog uzrasta, posebno kod dječaka, intelektualno su naprednija ali ostali razvojni domeni su zabrinjavajući. Manifestuje se kroz ponašanje u interakciji sa vršnjacima, u igri, načinu komunikacije.

-Plan se počeo realizovati u novembru 2017. godine, kada sam djeci dala zadatak da nacrtaju omiljene likove iz igrice kojih se igraju. Tada sam upoznala Sonika, čovjeka pretvorenog u ježa, kojeg je u ježa pretvorio vječiti i zakleti neprijatelj doktor Robobit. Na ovaj način sam zakoračila u virtualni svijet i znala sam da nešto moram uraditi, a potom i napravila plan. Zнала sam da djecu moram vratiti na izvor. Tada pišem kratku priču u kojoj djecu upoznajem sa dječakom Neznankom koji je tipičan dječak poput njih, ali u čijem životu se mijenja sve onog trenutka kada za svoj šesti rođendan na poklon dobija telefon. Tada prestaje slušati priče koje mu je mama čitala pred spavanje, prestaje s igrati sa drugarima i sve više vremena provodi pored telefona, dok jednoga dana nije ostao zarobljen u zemlji Telefoniji. Djeci predlažem da zajedno probamo spasiti Neznanka. Da bi se Neznanko spasio morao je napisati tri priče, a da bi i bajke bile spašene morao je napisati još dvije. On to nije znao, pa je dozivao upomoć. Djeca su sa oduševljenjem prihvatila prijedlog da mu zajedno pomognemo. Ohrabrila sam ih rečenicom da ne znam ni ja kako se pišu priče ali da ćemo zajedno naučiti. Toga trenutka se u očima djece upalila iskrica.

Prva aktivnost bila je osnivanje „Kluba malih pisaca“, zatim redovno čitanje pred spavanje, s ciljem da djeca steknu naviku za čitanjem. Prema nekim istraživanjima da bi se određene navike stekle potrebno je željenu aktivnost ponavljati dvadeset i jedan dan. Prvo saznanje koje smo stekli jeste da moramo mnogo i redovno čitati ali i istraživati, a potom da pisci obično bilježe i pišu svoje doživljaje. Djecu sam potaknula da se prisjete naših zajedničkih doživljaja tokom ljeta jer su im bili najbliži. Sjetila su se mace iz dvorišta koja je cijelo ljeto provela sa nama i tako je nastala naša prva priča „Maca“, a zatim sljedeća „Gusjenica“, kao produkt našeg doživljaja sa gusjenicom u dvorištu. A onda su djeca željela da pišu jednu zimsku priču, međutim snijeg iz nekoga razloga nije pado. U želji da imamo zimsku priču dječije glavice su neuomorno pogledima često tražile snijeg vani. Snijeg je te zime izostao a mi smo u međuvremenu imali radionice pisanja priča, pravili smo plan priče.

-Do željenog cilja o zimskoj priči došli smo na inicijativu djece koja su dala ideju kako bismo mogli putovati vremeplovom do ledenog, a potom do kamenog doba. Svakoga dana mjeseca januara, uz pomoć vremeplova smo putovali u kameno doba. Djeca su stekla mnoge spoznaje, manipulirala raznim prirodnim materijalima, sticala iskustvo poput crtanja na izgužvanom papiru, crtanje kamenom(kredom) po papiru, smišljala igre, manipulirala lukom i strijelom, a onda smo na osnovu spoznaje da pećinski čovjek nije znao pričati učili Kamenka glasove bosanskog jezika, te na taj način kroz različite aktivnosti realizovala aktivnosti za pravilnu vježbu i artikulaciju glasova, u konačnici dobili novu priču „ Kamenko uči glasove bosanskog jezika“. Iz ovog perioda nastao je divan didaktički materijal, dostupan djeci da pričanje priča i konstruktivnu igru. Tako je nastalo pričajuće kamenje, pričajuće drveće i rukavica pričalica. Roditelji su svakodnevno pomagali istražujući o temi, tako da se interesovanje djece prenosilo i kući. Kako bih potaknula razvoj stvaralaštva i učinila okruženje podsticajnim, djeci izrađujem „Stazu pričalicu“, koja je rušila stereotip o muško-ženskim igračkama. Riječ je o dugometražnoj stazi koja je imala automobilsku stazu a zadatak djece je bio da voze autić i rješavaju zadatke. Podjednako su se igrali dječaci i djevojčice. Osim što je imala za cilj da razvija maštu, mišljenje, pamćenje, imala je za cilj i razvoj fine motorike potrebne

djeci predškolskog uzrasta.

-Putovanje u ledeno doba dovelo nas je do željene zimske priče. Djeca mogu čovjeka odvesti na najljepša mjesta samo ako im to dozvolite. Vremeplov se pokretao iznova svakoga dana te smo upoznali dinosaure, postali paleontolozi, upoznavali agergatna stanja vode kroz aktivnosti sa zaleđenim dinosaurovim jajima, klasifikovali, upoređivali, uživali i bili sretni. Iz ovog perioda nastala je priča „Jedan mali dinosaur“, koju smo kasnije oživjeli koristeći se web alatom za izradu elektronskih knjiga Story jumper.

<https://www.storyjumper.com/book/index/53020485/5b4cbc1f909d1>

-Različite simpatije u grupi dovele su do priče „Vrtićki zaljubitis“a nakon toga su djevojčice osmislile Sasvim malu priču, te u konačnici se desilo ono što smo željeli, a to je da oslobodimo Neznanka. Međutim to nije bio kraj, već početak jedne generacije koja je zavoljela knjige, priče i bila osposobljena da s lakoćom napišu priču .

- Međunarodni dan darivanja knjiga, obilježili smo na način da smo ugestili gospodina Abida Jarića, uglednog profesora bosanskog jezika, pisca i uglednog člana našeg grada, djeda našeg druga Jakuba. Djeci je prenio savjete šta je to potrebno raditi kako bi postali mali pisci. A to je: čitati, čitati, čitati i maštati. Djeci je pripovijedao prekrasnu priču a mi smo mu poklonili člansku karticu čime je stekao titulu člana kluba malih pisaca.

-Kako je to dan koji ima za cilj darivati knjige, djeci na taj dan poklanjam platnenu didaktičku slikovnicu „Brojimo“ , koju sam sama izradila i koja ima za cilj osim stjecanja znanja o pojmu broja, ima za cilj da razvija i druge vještine, kognitivne, motoričke, i druge vještine. Ova knjige je edukativna igračka, a djeca predškolskog uzrasta uče igrajući se.

- Međunarodni dan maternjeg jezika obilježili smo na način da smo ugestili gđicu Merimu Handanović, voditeljicu Službe za odnose sa javnošću Bosanskog narodnog pozorišta u Zenici, magistricu bosanskog, srpskog i hrvatskog jezika, pjesnikinju. Cilj je bio istaknuti važnost ovog datuma, jer osnovno za preživljavanje jezika jeste da se prenosi djeci. Na taj dan djeci sam poklonila „Kecelju pričalicu“.

-Svjetski dan knjige obilježili smo posjetom biblioteci u našem naselju. Djeca su stekla saznanja kako se to postaje član biblioteke, postali smo redovni članovi biblioteke i dobili člansku karticu.

-Redovno posjećujemo biblioteku i biramo knjige koje čitamo pred spavanje. Na ovaj dan stigao nam je časopis Kolibrić, u kojem je štampana naša zajednička slika i prilog o našem „Klubu malih pisaca“. Svako dijete u grupi redovan je pretplatnik časopisa za djecu „Kolibrić“.

-Kako bih potaknula roditelje da kvalitetno provedu vrijeme sa svojim djetetom, dajem im zadatak da naprave tzv.“ Knjiga o meni“. To je knjiga koja nam je pomogla da bolje upoznamo dijete, njegove jake strane i da u konačnici sumiramo zajednička interesovanja. Roditelji su bili zahvalni, iskoristili su slike, male odjevne predmete i druge sitnice, a djeca su uživala u predstavljanju svoje knjige.

- U martu mjesecu u okviru ovog plana, na nivou ustanove, otvara se veseli konkurs pod nazivom „Moja priča iz vrtića“. Cilj je bio motivisati roditelje da napišu priču, koja bi skrivenim kurikulumom ispitala na koji način roditelji doživljavaju vrtić. Također, cilj je bio potaknuti roditelje da se suoče sa jednim novim izazovom i ispitaju vlastite snage. Na konkurs je pristiglo trinaest inspirativnih priča u našoj grupi, napisanih emocijama koje može imati samo roditelj, u ovom slučaju majke. Ustanova je ovom konkursu pristupila ozbiljno te je angažovala stručni i neovisni tročlani žiri koji je odabrao prvo, drugo i treće mjesto. Pobjednička priča nosi naziv „Planeta Mobiland“i upravo opisuje ono što je bio moj cilj da smanjim, a to je negativan uticaj savremene tehnologije na djecu predškolskog uzrasta.

Motivacija roditeljima bila je platnena slikovnica a prvo mjesto osvojila je priča mame Zinele Imamović. Njen sin Daris dobio je svoju ličnu, platnenu i edukativnu slikovnicu.

- Ovaj projekat povezao je i cjelokupan kolektiv obdaništa, na način da se navedene priče publikuju u prvom vrtićkom časopisu. Dakle, ustanova prvi put izdaje svoj časopis, a tema ovog časopisa je upravo „Uticaj savremene tehnologije na djecu predškolskog uzrasta „. Čitaoci su između ostalih zanimljivih sadržaja mogli čitati i intervju sa dr. Rankom Rajovićem i informisati se o tzv.“ Geek autizmu“ ili „Virtuelnom autizmu“ , poremećaju kod djece iz autističnog spektra, koji nastaje zbog ranog izlaganja djece stimulaciji od strane tehnologije. Na izradi časopisa cijeli kolektiv imao je određeni zadatak i dao je doprinos.

-U okviru programa uvodim promjene vezane za rođendane. Djeci se umjesto igračaka poklanjaju knjige. Ova aktivnost dobila je i finansijsku podršku roditelja a ovo je bio još jedan način da se kod djece stvori navika za darivanjem knjiga.

- U mjesecu julu realizovan je ciklus radionica pod nazivom „ Tatina/babina pričaonica“. Cilj je bio animirati očeve, što nije baš jednostavno niti lahko, da budu aktivni učesnici i da daju svoj doprinos. Prvi i najhrabriji bio je Esmin babo/tata Senad, koji je djeci pripovijedao priču o medi. Medo nam je kobajagi poslao maline. Nakon toga pričaonicu je vodio Eminin babo/tata Nedim, te je djeci pripovijedao priču „Medina zubobolja“, i na taj način osim pripovijedanja, djecu upoznao sa zanimanjem stomatolog, informisao o važnosti redovnog i pravilnog pranja zubića. Medo nam je ovog puta poslao kruške, lubenice a babo/tata Nedim poklonio svima četkice za pranje zubića. Treću pričaonicu vodio je Omarov babo/tata Admir, pripovijedajući priču „Čajanka kod mede“, a

medo nam je ovog puta poslao med, plazmu. Nakon pričaonice napravili smo improvizaciju priče u dvorištu, te uživali u čaju, medu i plazma keksu. Bio je to poklon iznenađenja za djecu, koji su pripremili svaki od očeva. Povezali smo priču sa zanimanjem očeva. Tako su nastale „Medine priče“.

- U okviru ovog programa za djecu jasličkog uzrasta priredila sam dvije „Medine pričaonice“, s ciljem da se djeca jasličkog uzrasta druže.

-Kako bi djeca grupe u kojoj se program realizovao čitanje doživjela na najljepši mogući način, djecu sam vodila da čitamo na najljepšim mjestima, pa smo tako imali: Čitaonicu ispod jabuke, Čitaonicu u kućici na drvetu, Čitaonica u parku.

-Imali smo radionice koje nose naziv „Zvučne priče“, gdje smo stvarali priče uz pomoć predmeta koji su proizvodili različite zvukove (kese, flaše vode, kamenje, lišće, željezni predmeti...) Ova vrsta aktivnosti kod djece je istaknula stav, da su djeca imala osjećaj kao da se stvarno nalaze u priči.

- Djeci posebno drage aktivnosti bile su tzv. „Priče u oblicima“ : okrugla priča, kvadratasta priča, trouglasta priča, pravouglasta priča. Ove priče nastale su na način da se djeca nakon što se upoznaju sa oblicima, krug, kvadrat, pravougaonik, trougao, podijele u grupe i svaka grupa crta priču prema obliku koji je ta grupa dobila. Nastaju tako što jedno dijete nacrtaja jednu sliku, potom crta strelicu, sljedeće dijete crta neku drugu sliku, predmet, biljku ili sl. I nastavlja crtati strelicu, dok ne nastane oblik. Nakon toga bojimo crteže, razgovaramo otome šta smo nacrtali i tako nastane priča. Ova aktivnost je omiljena djeci, često je koriste u samostalnim aktivnostima gdje se samoinicijativno formira grupa koja odluči kojeg oblika treba biti njihova priča. Na ovaj način integrišemo više oblasti razvoja u jednu.

-Posjetili smo štampariju, vidjeli gdje i kako nastaju knjige, izrađivali smo bookmarkere, liječili knjige, za igru sam donijela jednu staru mašinu za kucanje. Zadovoljstvo roditelja bilo je na visokom nivou i za kraj našeg druženja napravili su oproštajnu zabavu.

PLATNENA SLIKOVNICA

- Kao završni dio ove prijave pisat ću o nečemu što kao odgajateljica sa dugogodišnjim iskustvom smatram veoma važnim. Kako kod djece razvijati ljubav prema knjizi, a da djeca sa radošću i velikim interesovanjem uvijek pristupaju istoj? Tajna je u spoznaji :“Kako djeca predškolskog uzrasta uče?”. Odgovor: Igrajući se!

- Ja sam dugo godina tragala za adekvatnim didaktičkim sredstvom i sa pravom mogu reći da je to platnena slikovnica. Za djecu svoje grupe izradila niz slikovnica koje sam osmislila tematski i stavila u funkciju. Platnena slikovnica je namijenjena stimulaciji ranog razvoja djece kroz igru i zabavu, kao i savladavanju nekih vještina koje su nama rutinske, a djeci veoma komplicirane kao

što su vezanje pertle, kopčanje dugmadi, zatvaranje

i otvaranje rajfešlusa i sl. Platnena slikovnica je igračka koja zadovoljava kriterije idealne igračke, ali i slikovnice primjerene djeci predškolskog uzrasta, jer je u isto vrijeme edukativna i zabavna. Djeca je prihvataju sa oduševljenjem jer su šarene, pune odvojivih dijelova na čičak, lutkica na prstu, trakica i perlica a sve sa ciljem da se djeci olakša razvoj taktilne i vizuelne percepcije, fine i grube motorike, prepoznavanje slova i brojeva, usvajanje prostornih odnosa i sl. Takođe, djeca razvijaju kognitivne vještine i govor, vježbaju uspostavljanje korelacije oko – ruka, upoznaju oblike i boje, razvoj mašte, mišljenja, logičkog zaključivanja, potiču nemirniju djecu da duže održavaju pažnju.

- Zanimljiva je jer djeca kroz igru uče i konkretne stvari koje ih čine samostalnijima kao što su vezanje pertle, kopčanje dugmeta, „gledanje na sat sa kazaljka“, i ovakva vrsta knjige u mnogo čemu potiče djetetovu samostalnost, a veliki naglasak stavlja na senzo-motorički razvoj djeteta u igrama memorije, spajanja i slaganja, razlikovanja, vezivanja, provlačenja. Budući da platnena slikovnica nema utvrđeni tekst, dijete svaki put stvara svoju priču, ploveći pritom nepreglednim morima maštovitih likova, mjesta i zbivanja. Može se neprestano širiti novim stranicama i dopunяти sadržajima i aktivnostima, prema interesima djeteta. Platnena slikovnica djeci otvara vrata čarobnog svijeta mašte u kojem će samostalno i veselo razvijati motoriku, upoznavati svijet oko sebe i u sebi, te gotovo nesvjesno usavršava navedene vještine. Ovakvim slikovnicama djeci dajemo slobodu, dopuštamo im da budu ono što jesu, da vide i poimaju na svoj način, dajemo im pravo na individualno izražavanje i time razvijamo stvaralaštvo. Djeca ne moraju slijediti redosljed stranica, već mogu povezivati prvu i posljednju, drugu i petu i sl.

- Sve navedeno veoma je važno ali ništa manje nije važna činjenica da je ova slikovnica ekološka, izrađena od filca (kaširane vune), te da je sigurna za djecu predškolskog uzrasta.

- Jedna platnena slikovnica zamjenjuje otprilike petnaest različitih igračaka, ovisno o broju stranica

EFEKTI; POSTIGNUTI REZULTATI

-Postignuti su sljedeći rezultati:

- Konstantna motivacija i interesovanje djece čime je odgojno-obrazovni proces olakšan;
- Promijenjeni su stavovi roditelja djece, ukazano je veliko povjerenje, podrška i saradnja u okviru ovog programa, svaki moj prijedlog dobije potpunu podršku ;
- Djeca su doživjela prelijepa iskustva i mnogo umirujućih trenutaka;
- Djeca su zavoljela knjige, priče, usvojila nove životne navike, ali su i roditelji postali svjesni važnosti ovog programa;
- Ovaj program ostvario je pozitivne efekte kroz prizmu tri najznačajnije tačke u predškolskom uzrastu, USTANOVA-DJECA-RODITELJI, formirajući jedan čvrsti okvir za pravilan razvoj djece;
- Dobili smo priče i sjećanja za cijeli život;
- Djeca su osposobljena da sa lahkocom naprave plan priče i izdvoje glavne elemente u priči;
- Potaknuta je publikacija vrtićkog časopisa, već se promišlja i prikuplja materijal za drugi po redu;
- Imam priliku gledati kako rastu sretna i zadovoljna bića;

- Predškolsstvo je dobilo nova rješenja za adekvatne eduktivne slikovnice primjerene djeci predškolskog uzrasta;
- Za mene je svaki novi dan jedna nova avantura u kojoj uživam;
- Ovaj posao više ne radim već punim plućima živim, jer sam svoj vlastiti plan integrisala u redovni plan;
- Djeca su obogatila sve elemente govora sa lahkocom i zadovoljstvom;
- Zapravo svakoga dana otkrijem neku prednost ovog programa

Dodatni komentari i sugestije drugim nastavnicima koji bi željeli implementirati vašu ideju

„Onaj narod koji bude pisao najljepše priče moći će spasiti svijet.“ (Johan August Strindberg), izreka koja je bila nit vodilja kroz cjelokupan program. Pogrešno je misliti da će vam u radu neko donijeti gotova rješenja i da postoje savršeni planovi rada. Svi smo mi kreatori plana rada u svojoj učionici.

Stvorite svoj vlastiti plan rada i integrišite ga u redovan plan i program.

Onog trenutka kada uđem u svoju radno-igračnu sobu, za mene svakoga dana započinje jedna nova, lijepa priča. Dopustite sebi da zajedno sa djecom umirite vrijeme, dozvolite im da vas povedu na najljepša mjesta i otvorite vrata mašti.

🎬 Film o pobjedničkoj praksi pogledajte u nastavku 🎬

<https://youtu.be/C6btmSv4MAA?si=9izqT46CmdcyB-tz>

Collections

Autorski tekstovi